

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 16C/93/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814204015
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3814204015.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Jarmilou Schromovou v právnej veci navrhovateľa: maloletý W. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N., A. X/XX, zast. zákonným zástupcom - matkou X. A. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. X/XX, N., zast. JUDr. Dušanom Motúsom, advokátom so sídlom Prievidza, Hviezdoslavova 3 proti odporcovi v 1/ rade: maloletý K. F., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, R. - D., v konaní zastúpený zákonným zástupcom otcom, t.j. odporcom v 2/ rade: K. F., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, R. - D., o zaplatenie 241,50 eur s prísl., takto

r o z h o d o l :

Odporcovia v 1/ a v 2/ rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 120,75 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 120,75 eur od 22.10.2013 do zaplatenia, v lehote troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

V prevyšujúcej časti návrh voči odporcom v 1/ a v 2/rade zamietá.

Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva.

Odporca v 2/ rade je povinný nahradiť štátu trovy konania vo výške 9,60 eur, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Maloletý navrhovateľ, v konaní zastúpený zákonnou zástupkyňou matkou - Ing. A. U., sa podaným návrhom doručeným súdu 14.3.2014, domáhal voči odporcom v 1/ a 2/ rade zaplatenia 241,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,50% ročne od 22.10.2013 do zaplatenia s odôvodnením, že dňa 27.2.2013 pred 7.45 hod. v triede Prima Gymnázia V. B. Nedožerského v Prievidzi udrel navrhovateľa jeho spolužiak - odporca v 1/ rade do oblasti hlavy, čím mu spôsobil zranenie spočívajúce v prederavení bubienka bez zlomeniny lebečných kostí. Za uvedenú škodu zodpovedá odporca v 1/ rade v zmysle § 420 ods. 1 Obč. zákonníka a v zmysle § 422 ods. 1 Obč. zákonníka i jeho zákonný zástupca - odporca v 2/ rade, pričom náhradu škody žiadal priznať z titulu bolestného, ktoré bolo stanovené v lekárskom posudku MUDr. Martou Kišovou, v počte bodov 15, čo pri hodnote bodu 16,10 eur za rok 2013 predstavuje 241,50 eur. Listom z 4.10.2014 bol vyzvaný zákonný zástupca odporcu v 1/ rade na náhradu škody, na ktorý list nereagoval, preto žiadal priznať i úrok z omeškania v zmysle § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov. Zástupca navrhovateľa po vykonanom dokazovaní poukázal na to, že odporca v 2/ rade sa v konaní snažil preukázať nevhodné správanie navrhovateľa voči iným spolužiakom, ktoré však bolo väčšinou obojstranné. Nech by sa navrhovateľ akokoľvek neadekvátne správal, takéto jeho konanie nemohlo byť dôvodom ani ospravedlnením útoku odporcu v 1/ rade na navrhovateľa z 27.3.2013. V tej súvislosti uviedol, že odporca si musel byť vedomý ako športovec, venujúci sa bojovým umeniam, čo môže spôsobiť. Jeho konanie nemožno vysvetliť ani ako nutnú obranu, resp. krajnú núdzu, ale ako

neadekvátnu reakciu na slovnú provokáciu. Preto navrhol podanému návrhu vyhovieť, ako i priznať náhradu trov konania s tým, že ju vyčíslí v lehote troch dní.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz 7Ro 64/2014 z 7.4.2014, ktorým návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal odporca v 2/ rade i ako zákonný zástupca odporcu v 1/ rade odpor v podaní z 28.4.2014, v ktorom namietol, že navrhovateľ nebol na žiadnom odbornom lekárskom vyšetrení, pričom v ten deň sa zúčastnil riadneho školského vyučovania bez akýchkoľvek zdravotných komplikácií, z čoho vyvodzuje, že nebol zranený, ani poškodený na zdraví akýmkoľvek spôsobom. Skutok sa nestal tak ako je uvedené v návrhu. Odporca 1/ bol napadnutý navrhovateľom, pričom sa adekvátne bránil, keďže útok na jeho osobu pokračoval a trval. Preto návrh považuje za nedôvodný a navrhol ho zamietnuť.

Maloletý odporca v 1/ rade pri výsluchu pred súdom uviedol, že predtým ako dňa 27.3.2013 dal navrhovateľovi facku, tento ho slovné provokoval a tiež ho kopol do nohy, po facke sa navrhovateľ sťažoval na bolesti líca, na bolesti ucha sa nesťažoval. Potvrdil, že v súčasnosti sa už venuje len rekreačne bojovému umeniu, v čase, keď došlo k incidentu sa venoval karate i džudu, v džude chodil i na súťaže.

Odporca v 2/ rade a zároveň zákonný zástupca mal. odporcu v 1/ rade uviedol, že jeho syn - odporca v 1/ rade nie je žiadne problémové dieťa, nemal ani raz zápis v triednej knihe o tom, že by vyrušoval alebo sa dopustil nejakého incidentu, až na daný prípad. Uviedol, že navrhovateľ ho pred incidentom provokoval, kopol ho do pišťaly na nohe a vtedy mu syn dal facku, podľa neho reflexne zareagoval, nebolo to úmyselné. Uviedol, že už i predtým navrhovateľ provokoval jeho syna, ťahal ho za vlasy, sácal ho, kopal ho do nohy a mal agresívne slovné narážky. Podľa neho chcel vyprovokovať nejaký fyzický konflikt, čo sa nakoniec podarilo 27.3.2013. Po vykonanom dokazovaní poukázal na skutočnosť, že i navrhovateľ chodí na bojový šport - taekwondo a sústavne ho tým provokoval. Synovi povedal, že ak ho navrhovateľ napadne, môže dať navrhovateľovi maximálne facku, čo aj urobil, keď ho napadol. Podľa neho sa jednalo o nutnú obranu. Uviedol, že skutok sa podľa neho stal v uvedený deň po 7.45 hod., kedy zodpovedá za správanie študentov škola. Problémové správanie navrhovateľa sa mohlo zastaviť už skôr, keďže mal problémy v správaní aj predtým. Náhradu trov konania nežiadal priznať.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi pripojenými v spise 16C 93/2014, záznamom o registrovanom úraze z č.l. 3 spisu, posudkom o bolestnom z č.l. 4 spisu, výzvou z 4.10.2013, výpisom z knihy úrazov z č.l. 23 spisu, správou od gymnázia z 10.9.2014, záznamom o zdr. dokumentácie z č.l. 31 spisu, žiadosťou rodičov z 11.6.2013, osobnými spismi žiakov z č.l. 53-56, záznamom o správaní žiakov z č.l. 57 spisu, osobným spisom žiaka - navrhovateľa, rozhodnutím riaditeľa školy z 24.6.2013, rozhodnutím riaditeľky školy z 25.6.2013 a z 15.4.2013, dotazníkom žiaka - navrhovateľa, osobným spisom a dotazníkom odporcu 1/, zápisnicou z klasif. porady z 15.4.2013, hlásením o výsledkoch z č.l. 79, zápisom z trištvrtoročnej klasif. porady z 15.4.2013, prezenčnou listinou, pedagogickým dozorom Gymnázia V.B. Nedožerského, školským poriadkom, zápisnicou o výsluchu svedkyne S. F. ako i výsluchom svedkov, a to S. F., K. E. N., maloletej K. N. maloletej E. B., maloletého C. C., maloletého K. C. a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Z písomného vyjadrenia triednej učiteľky maloletého navrhovateľa i maloletého odporcu v 1/ rade K. S. F. z XX.X.XXXX ako i z kópie z knihy úrazov vedenej Gymnázium V. B. Nedožerského v Prievidzi / č.l. 23,28 spisu/ mal súd preukázané, že podľa vyjadrenia triednej učiteľky dňa 27.3.2013 nebola v práci a o incidente medzi navrhovateľom a odporcom v 1/ rade sa dozvedela od matky navrhovateľa a neskôr od svedkov tejto udalosti. Dňa 27.3.2013 popoludní dostala SMS správu od matky navrhovateľa o tom, že jej synovi sa v ten deň stal úraz v škole, kedy ho udral spolužiak - odporca v 1/ rade, pričom na základe lekárskeho vyšetrenia bolo zistené, že navrhovateľ má roztrhnutý ušný bubienok. Rozhovor so svedkami incidentu bol možný až 3.4.2013, keďže úraz sa stal posledný deň pred Veľkonočnými prázdninami. Podľa výpovede spolužiakov boli v dobe incidentu v triede okrem menovaných ich spolužiaci, a to K. C., K. N. a E. B., v čase úrazu sa v škole ešte nevykonával chodbový dozor, takže dospelí svedkovia incidentu nie sú. Podľa výpovede svedkov, uvedených spolužiakov, sa vraj incident stal tak že 27.3.2013 pred prvou vyučovacou hodinou, keď prišiel odporca v 1/ rade do školy, navrhovateľ na neho slovné zaútočil, odporca v 1/ rade mu dal následne facku. Deti v triede povedali, že navrhovateľova slovná agresia voči spolužiakom už predtým nejakú dobu trvala. Úraz v priebehu dňa nebol nahlásený nikomu z vyučujúcich ani dozorkonajúcim kolegom, až následne spomínanou SMS od matky navrhovateľa, na

základe čoho bol úraz zaevidovaný v knihe úrazov. Voči obom žiakom boli vyhovené výchovné opatrenia kvôli porušeniu školského poriadku.

Zo záznamu o registrovanom školskom úraze spísaného riaditeľkou školy, podpísaného triednou učiteľkou i zástupcom rady školy / č.l. 22 spisu/ mal súd preukázané, že k uvedenému úrazu došlo 27.3.2013 pred 7.45 hod., kedy navrhovateľ provokoval odporcu v 1/ rade a odporca v 1/ rade dal navrhovateľovi facku. Z uvedeného záznamu vyplýva, že dozor začína o 7.45 hod., pričom úraz sa stal ešte predtým. Triednou učiteľkou boli prijaté výchovné opatrenia, a to napomenutie oboch žiakov a obom žiakom boli udelené písomné pokarhania triednou učiteľkou i riaditeľkou školy.

Z lekárskeho posudku o bolestnom /č.l. 4 spisu/ vystaveného MUDr. Máriou Kišovou, praktickou lekárkou pre deti a dorast mal súd preukázané, že navrhovateľovi na základe úderu od spolužiaka dňa 27.3.2013 bolo spôsobené poškodenie na zdraví, ktoré bolo ohodnotené bolestným podľa položky 58 prílohy č. 1 Zákona č. 437/2004 Z.z., a to za prederavenie bubienka bez zlomeniny lebečnej kosti a bez druhotnej infekcie v počte bodov 15.

Z listu z 4.10.2013 mal súd preukázané, že v uvedenom liste zástupca navrhovateľa vyzval odporcu v 2/ rade na náhradu škody v súvislosti s uvedeným incidentom z titulu bolestného v celkovej výške 241,50 eur, a to v lehote 10 dní od prevzatia uvedeného listu. Uvedený list bol doručený odporcovi v 2/ rade 11.10.2013, o čom svedčí doručka na č.l. 6 spisu.

Z lekárskeho záznamu vystaveného NsP Prievidza so sídlom v Bojniciach z 27.3.2013 o 18.14 hod. /č.l. 31 spisu/ mal súd preukázané, že v uvedený deň sa navrhovateľ zúčastnil lekárskeho vyšetrenia, kedy uviedol, že dostal úder od spolužiaka päťou na ľavé ucho, odkedy cíti bolestivosť pri zívaní, pri fúknutí a pri zapchatom nose počuje prúdenie vzduchu v uchu, nepočuje naň. Z uvedenej správy vyplýva, že vyšetrením bola zistená prítomná perforácia s mierne zakrvaveným okrajom - iná perforácia bubnínovej blany, následne bol navrhovateľ na lekárskom vyšetrení dňa 2.4.2013.

Zo žiadosti rodičov Primy o vylúčenie navrhovateľa z Primy adresovanej riaditeľke školy z 12.6.2013, mal súd preukázané, že tam uvedení a podpísaní rodičia spísali uvedenú žiadosť, v ktorej uviedli, že navrhovateľ sa za rok prejavil ako študent, ktorý neustále narušuje vyučovací proces, jeho správanie je netolerovateľné, svoje obete ponižuje, zosmiešňuje, vymýšľa prezývky, svojim správaním neustále provokuje a je zázrak, že dostal len jednu facku. Preto požiadali o riešenie situácie riaditeľku školy.

Z výsluchu zákonnej zástupkyne maloletého navrhovateľa - matky Ing. A. U. súd zistil, že dňa 27.3.2013 sa dozvedela o uvedenom incidente o 15.00-16.00 hodine, kedy jej o ňom povedal navrhovateľ, jej syn. Uviedla, že na uchu syna neboli vidieť známky udretia, na pohotovosti na Uniklinike ich odporučili na ORL vyšetrenie, kedy bolo zistené, že má perforovaný bubienok. Uviedla, že nevie o žiadnom konflikte medzi navrhovateľom a odporcom v 1/ rade pred týmto incidentom. Uviedla, že v predchádzajúcom období mal navrhovateľ problematické správanie len s jednou spolužiačkou, nikdy neriešila, že by navrhovateľ fyzicky udrel nejakého spolužiaka. Potvrdila, že ako dvojročnému navrhovateľovi bolo diagnostikované ADHD, teda syndróm hyperaktivity, nosil poznámky zo školy v tom smere, že vyrušuje na vyučovaní, rozpráva, jeho napádanie bolo vždy len slovné, nikdy fyzicky nikomu neublížil. Uviedla, že v súvislosti s touto diagnózou nechodil na žiadne kontroly ani nebral žiadne lieky.

Z výsluchu zákonného zástupcu mal. odporcu v 1/ rade a zároveň odporcu v 2/ rade súd zistil, že o uvedenom incidente syna sa dozvedel od triednej učiteľky, ktorá ho informovala, že sa odporca v 1/ rade pobil so spolužiakom a ten má prasknutý bubienok. Uviedol, že ešte pred týmto incidentom vedel od syna a triednej učiteľky i jeho spolužiakov, že navrhovateľ pľul na jeho syna, ťahal ho za vlasy, sácal ho, kopal ho do nohy a mal agresívne slovné narážky voči nemu. Potvrdil, že jeho syn 6 rokov trénuje karate a džudo, v živote sa však nebil, má to od neho zakázané. Predtým, ako sa toto stalo, zakázal synovi, aby fyzicky napadol navrhovateľa, až potom nakoniec mu povedal, že mu môže dať facku, ako ho navrhovateľ napadne, čo sa aj stalo, lebo navrhovateľ ho kopol do pišťaly na nohe a vtedy mu syn dal facku, čím reflexne zareagoval, nebolo to úmyselné. Uviedol, že správanie jeho syna - odporcu v 1/ rade nikdy predtým nebolo riešené triednou učiteľkou ani riaditeľkou školy pre nevhodné správanie. Uviedol, že už 3 x predtým sa mu syn sťažoval, že mu navrhovateľ ubližuje a fyzicky ho napáda, čo následne on riešil s triednou učiteľkou a zvažoval, že pôjde i za jeho rodičmi. Uviedol, že v súčasnosti má maloletého odporcu v 1/ zvereného do osobnej starostlivosti rozhodnutím súdu, keďže sú s matkou maloletého rozvedení. S maloletým nikdy nemal výchovné problémy, podľa neho i v tomto prípade išlo z jeho strany len o nutnú obranu. Uviedol, že za všetko, čo sa stane v škole, zodpovedá škola. Keďže je dieťa v škole, on nemôže mať nad dieťaťom fyzický dozor, preto zastáva názor, že nenesie zodpovednosť za správanie syna.

Zo záznamu - osobného spisu žiaka maloletého navrhovateľa /č.l. 59 spisu/ mal súd preukázané, že pred incidentom z 27.3.2013 bolo uložené dňa 31.1.2013 navrhovateľovi pokarhanie triednym učiteľom za opakované porušovanie školského poriadku, 15.4.2013 pokarhanie riaditeľom školy za opakované

porušovanie školského poriadku, 28.6.2013 pokarhanie riaditeľom školy za opakované porušovanie školského poriadku, za nevhodné správanie voči spolužiakom a jednu neospravedlnenú hodinu, pričom dňa 28.6.2013 je poznačený i prestup na inú školu - ZŠ S. Chalupku Prievidza.

Z osobného spisu žiaka - odporcu v 1/ rade /č.l. 69 spisu/ mal súd preukázané, že ku dňu 15.4.2013 bolo maloletému udelené pokarhanie triednym učiteľom.

Zo záznamu zo školy s názvom Správanie žiakov /č.l. 57, 58 spisu/ súd zistil, že ohľadom navrhovateľa sú v škole poznamenané záznamy o nevhodnom správaní maloletého navrhovateľa dňa 9.11. kedy bolo poznamenané, že neustále vyrušoval, 23.11., kde je poznamenané agresívne správanie počas prestávky, 11.12. vyrušovanie a slovné útoky na žiakov počas anglického jazyka, 11.2.poznámka, že nepracoval na hodine počas pokynov, 6.2. na hodine TV neposlúchol učiteľa a svojvoľne odišiel, 12.3. neustále vyrušoval, v práci rušil spolužiakov, 21.3. záznam, že navrhovateľ cez prestávku so spolužiakom Šarközým udierali spolužiaka Maňku po hlave, 25.3. poznámka, že navrhovateľ neustále vyrušuje, 21.3., že na TV navrhovateľ kopol I. do nohy, opľul ju, 27.3. záznam týkajúci sa navrhovateľa i odporcu v 1/ rade, že navrhovateľ slovné provokoval odporcu v 1/ rade, odporca mu dal facku, 9.4. a 18.4. poznámky týkajúce sa navrhovateľa, že navrhovateľ neustále vyrušuje, 22.4. poznámka, že navrhovateľ mal nevhodné sexuálne reči voči spolužiačke, 6.5. že vyrušuje, vykrikuje a 13.6. poznámka týkajúca sa navrhovateľa, že vykrikuje, obhadzuje sa papierikmi, ktoré konanie navrhovateľa bolo v zmysle uvedeného záznamu hodnotené ako priestupky voči školskému poriadku. Z uvedeného záznamu vyplýva porušovanie školského poriadku zo strany odporcu v 1/ rade dňa 14.1., kedy nepracoval na hodine podľa pokynov a 27.1. vyrušovanie počas hodiny fyziky.

Z rozhodnutia riaditeľky gymnázia V.B. Nedožerského v Prievidzi z 15.4.2013 mal súd preukázané, že navrhovateľovi bolo udelené riaditeľské pokarhanie za opakované porušovanie školského poriadku, z rozhodnutia z 25.6.2013 vyplýva, že navrhovateľovi bolo udelené pokarhanie za opakované porušovanie školského poriadku, za nevhodné správanie voči spolužiakom a jednu neospravedlnenú hodinu /č.l. 65-66 spisu/.

Zo záznamu z trištvrtročnej klasifikačnej porady z 15.4.2013 /č.l. 80 spisu/ vyplýva, že vo vzťahu k navrhovateľovi bolo prijaté výchovné opatrenie - pokarhanie riaditeľom školy za opakované porušovanie školského poriadku a vo vzťahu k odporcovi v 1/ rade pokarhanie triednym učiteľom za hrubé správanie voči spolužiakovi.

Zo školského poriadku platného pre Gymnázium V. B. Nedožerského Prievidza schváleného 22.4.2010, a to článku 2 mal súd preukázané, že porušením školského poriadku je okrem iného i nevhodné vystupovanie žiaka voči učiteľovi alebo spolužiakom, pričom v článku 6 je stanovené, že k základným ľudským právam nepochybne patrí aj právo na ochranu života a zdravia, pri organizovaní práce v škole je nevyhnutné rešpektovať základné zákony a predpisy upravujúce bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci., pričom na kultúre a estetike pracoviska, ochrane svojho zdravia sa podieľajú všetci účastníci života v škole.

Z listiny schválenej na Gymnázium V. B. Nedožerského Prievidza s názvom Pedagogický dozor súd zistil, že základnou legislatívnou normou, ktorá rieši problematiku dozoru nad žiakmi je pracovný poriadok pre pedagogických zamestnancov a ostatných zamestnancov škôl a školských zariadení č. CD 2005-19381/26382-1:14, z ktorého vyplýva, že učiteľ vykonáva dozor nad žiakmi v škole pred vyučovaním, po vyučovaní a v čase prestávok. Výkon pedagogického dozoru v škole začína po skončení nulte hodiny, t.j. od 7.45 hod. a trvá až do 13.45 hod, kedy sa končí prestávka po 6. vyučovacej hodine a začína sa siedma vyučovacia hodina. Pri zabezpečení dozoru nad žiakmi sa postupuje podľa rozvrhu dozorov, ktorý schvaľuje riaditeľka školy.

Z výsluchu svedkyne Mgr. Jany Čižniarovej, triednej učiteľky maloletého navrhovateľa a odporcu v 1/ rade súd zistil, že v deň, kedy došlo k incidentu medzi navrhovateľom a odporcom v 1/ rade 27.3.2013 nebola v škole, o incidente sa dozvedela z SMS správy od matky navrhovateľa. Rozhovor s navrhovateľom i odporcom v 1/ rade vykonala až nasledujúci deň po veľkonočných prázdninách, teda 3.4.2013, kedy sa od nich a svedkov tejto udalosti dozvedela, že keď prišiel odporca v 1/ rade do triedy, navrhovateľ na neho slovné zaútočil, kedy mu povedal niečo v tom zmysle, že má ísť preč, čo tu robí. Deti jej povedali, že navrhovateľ slovné provokoval odporcu v 1/ rade, na čo mal. odporca reagoval tak, že dal navrhovateľovi facku. Uviedla, že toto sa muselo stať niekedy okolo 7.30 hod., pretože bolo ešte veľmi málo detí v škole, iba títo piati. Dozor začína o 7.45 hod., ktorý vykonáva jedna osoba na jednom poschodí. Taktiež sa pýtala kolegov i detí, či sa navrhovateľ nestťažoval na zdr. obtiaže alebo či hlásil tento incident, zistila, že tento úraz nebol nikomu hlásený ani sa nikomu nestťažoval. Na základe tohto incidentu boli zo strany školy vyhovené výchovné opatrenia voči navrhovateľovi i odporcovi v 1/ rade, obom bolo uložené ústne pokarhanie a navrhovateľovi sa to zohľadnilo i pri trištvrt ročnom hodnotení správania žiaka, kedy mu bolo uložené pokarhanie riaditeľkou školy. U odporcu v 1/ rade

to bol prvý prečin z jeho strany, preto zvolila iba pokarhanie triednou učiteľkou, u navrhovateľa boli problémy so správaním už dlhšiu dobu. Navrhovateľ má dosť nepokojnú, výbušnú povahu, vyrušoval najmä na vyučovaní, keďže skákal do reči učiteľovi alebo spolužiakom. Tiež s ním malo konflikty viaceri spolužiakov, napríklad rodičia I. J. boli za ňou kvôli tomu, že sa navrhovateľ a I. bijú, že ich dcéra príde občas domov s modrinou. Navrhovateľ doplácá na svoju výbušnú povahu, lebo sa stávalo, že ho dokázali vyprovokovať aj maličkosti. Problémy boli tiež ešte medzi navrhovateľom a T. S., ktorá bola najlepšou žiačkou v triede, navrhovateľ to nevedel spracovať a maloletú slovné zhadzoval. Tiež sa jej pýtal, či vie, čo je orál, čo prispelo k tomu, že mu bolo udelené riaditeľské pokarhanie. Tiež sa na TV stalo, že navrhovateľ pri hraní floorbalu hákaval spolužiaka, za čo ho učiteľ TV vylúčil zo zápasu, mal. navrhovateľ vtedy hodil hokejku a odišiel z vyučovacej hodiny. Keď sa dozvedela o tomto incidente medzi odporcom v 1/ rade a navrhovateľom, dovtedy vôbec nevedela, že by mali konflikty medzi sebou. Odporca v 1/ rade v tom čase vychádzal dobre so všetkými spolužiakmi, má pokojnú, nekonfliktnú povahu, nevyhľadáva bitky ani konflikty. Svedkyňa uviedla, že samotný odporca v 1/ rade ešte predtým ako začala vyšetrovať celý incident, sa priznal, že dal navrhovateľovi facku, pokiaľ si dobre pamätá, povedal, že mu navrhovateľ niečo povedal, čo ho vyprovokovalo, a preto mu dal facku, podrobnejšie si to už nepamätala. Svedkyňa uviedla, že mal. navrhovateľ po skončení školského roka sám dobrovoľne prestúpil do inej školy, aj po tomto incidente problematické správanie navrhovateľa pretrvávalo.

Maloletý navrhovateľ pri výsluchu pred súdom uviedol, že podľa neho predtým, ako došlo k incidentu v marci 2013, nemal narušené vzťahy s odporcom v 1/ rade. Na otázku či sa stávalo, že navrhovateľ slovné provokoval odporcu, uviedol, že asi áno, bolo to vysmievanie, inak nič. Takto sa správal aj voči ostatným spolužiakom. Niekedy to zo strany spolužiakov bolo aj vzájomné. Navrhovateľ uviedol, že v prípade tohto incidentu v marci 2013 došlo prvýkrát k fyzickému konfliktu medzi ním a odporcom v 1/ rade. V marci 2013 k incidentu došlo tak, že prišiel do školy v raňajších hodinách. V triede boli prítomní traja spolužiaci, a to Matej Šerík, Mária Polerecká a Ema Uhrínová. Navrhovateľ uviedol, že vtedy slovné provokoval odporcu v 1/ rade, uviedol, že je možné, že to bolo vzájomné. Potom ho z ničoho nič odporca udrel päťou do ľavého ucha, na ktoré počuje, na pravé ucho nepočuje vôbec. Následkom tohto úderu spadol, na úder nijako nereagoval, následne to nahlásil učiteľovi, ktorý mal s nimi prvú hodinu. Jednalo sa o učiteľku, ktorá ich učila hudobnú výchovu. Po údere mu pískalo a šumelo v uchu, približne 2 týždne na ucho ani nepočul. Uviedol, že v ten deň bol celý deň na vyučovaní, ucho mu nekrvácalo. Navrhovateľ uviedol, že z tejto školy prestúpil na inú školu z dôvodu, že nemal dobré vzťahy so spolužiakmi, zo školy nebol vylúčený. Uviedol, že i odporca mal slovné útoky voči spolužiakom, rôzne výsmechy, nebolo to nič vážnejšie. Poprel, že by v to ráno vykrikoval z okna na odporcu v 1/ rade, taktiež ho nesotil. Poprel, že by odporcu v 1/ rade predtým, ako mu dal facku, kopol, trval na tom, že mu dal odporca v 1/ rade úder do tváre päťou, nie facku. Navrhovateľ tiež potvrdil, že sa stalo, že opľul spolužiačku, a že je možné, že ju ťahal za vlasy, bolo to zo srandy. Navrhovateľ uviedol, že keď ho odporca v 1/ rade udrel, na chvíľu úplne ohluchol, potom sa mu v priebehu vyučovania trochu vrátil sluch, následne mu v uchu šumelo, v dôsledku liečby sa to postupne zlepšovalo. Maloletý navrhovateľ na otázku, prečo v zázname o registrovanom školskom úraze sa udáva, že navrhovateľ dostal facku a nie úder päťou, navrhovateľ uviedol, že on si to vtedy poriadne nezvážil, keď sa to zapisovalo.

Odporca v 1/ rade pri výsluchu pred súdom uviedol, že pred incidentom z 27.3.2013 mal vzťahy s navrhovateľom dobré, boli kamaráti. Uviedol, že aj so spolužiakmi mal on vzťahy dobré, pred týmto incidentom sa stalo, že sa jednému spolužiakovi vysmievali, bolo to v rámci srandy. Uviedol, že v triede si navrhovateľ vytipoval dvoch, troch ľudí, ktorým robil stále zle. Fyzicky ich napádal, aj ich slovné a psychicky deptal. Spolužiačku I. J. kopol, na hodine TV hodil hokejku po spolužiakovi, iné fyzické útoky nevidel. Navrhovateľ tiež slovné deptal T. S., vysmieval sa jej, že je blbá. Stávalo sa, že medzi kamarátmi sa navzájom vysmievali všetci. K incidentu 27.3.2013 došlo tak, že keď prichádzal do školy okolo 7.45 hod., keď bol ešte na vonkajších schodoch, navrhovateľ sa vyklonil z okna a začal na neho kričať: „Vypadni, nikto ťa tu nechce, choď preč“. Keď prišiel do triedy, navrhovateľ išiel oproti nemu, sotil ho priamo rukami do hrude, následne odporca 1/ ustúpil, navrhovateľ ho kopol do pišťaly na nohe, a keďže si odporca v 1/rade myslel, že v útoku bude navrhovateľ pokračovať, tak mu dal reflexne facku, čo podľa neho ani nebolo do oblasti ucha. Nie je pravda, že by navrhovateľ spadol po facke, iba sa naklonil, ohol v tele a to bolo všetko. Spolužiakovi K. C. sa navrhovateľ sťažoval, že ho bolí líce, na ucho sa ani nesťažoval. Potvrdil, že svedkami tohto incidentu boli spolužiaci C., N., B., po chodbe prichádzal C., ktorý tiež videl tento incident. Podľa odporcu v 1/ rade sa tento incident stal o 7.46 hod., resp. 7.47 hod, teda po ukončení nulte hodiny, keď začala prestávka. Dozor vtedy ešte v škole nebol. Taktiež uviedol, že predtým ako došlo k tomuto incidentu, stalo sa maximálne dvakrát, že ho navrhovateľ kopol do nohy, on mu vtedy povedal, aby to nerobil, potom už prestal. V ten deň, keď ho navrhovateľ sotil, tak mu povedal: „Čo robíš, nechaj ma tak“, on ho však potom kopol do nohy, následne mu dal facku.

Z výsluchu svedkyne riaditeľky školy Mgr. E. N. súd zistil, že v školskom roku 2012/2013 opakovane riešili problémy so správaním navrhovateľa. Podľa nej je navrhovateľ veľmi talentovaný chlapec, čo je často sprevádzané poruchami správania. Na trištvrtoročnej klasifikačnej porade riešili jeho správanie, bolo mu udelené vzhľadom na opakované zápisy v triednej knihe riaditeľské pokarhanie. Problémy v triede vyústili až do situácie, kedy rodičia spolužiakov spísali petíciu o tom, aby navrhovateľ nebol ich spolužiakom, s čím ona zásadne nesúhlasila, pretože úlohou školy je vyučovať nielen vynikajúcich jednotkárov, ktorí nemajú problém, ale všetky deti. Uviedla, že celý tento incident medzi navrhovateľom a odporcom v 1/ rade sa podľa informácií, ktoré dostala, stal ešte v čase, keď dozor v škole nefunguje, teda pred 7.45 hod. O tomto incidente sa dozvedeli až po sviatkoch, incident vyšetrovala triedna učiteľka. Uviedla, že presne si nepamätá, že by sa navrhovateľ pred týmto incidentom dopustil niečoho vážnejšieho vo vzťahu k spolužiakom, väčšinou išlo o pretrvávajúce slovné napádanie, uviedla, že sa jej zdá, že tam bol i nejaký fyzický konflikt, ale nebola si tým úplne istá, nebolo to podľa nej vážnejšieho charakteru. Kvôli správaniu navrhovateľa bolo na trištvrtoročnej klasifikačnej porade prijaté výchovné opatrenie vo vzťahu k navrhovateľovi, a to pokarhanie riaditeľom školy a v prípade odporcu v 1/rade to bolo pokarhanie triednym učiteľom v súvislosti s týmto incidentom.

Z výsluchu svedkyne maloletej K. N., nar. X.X.XXXX, ktorá mala v čase incidentu 12 rokov a v súčasnosti 15 rokov, súd zistil, že podľa nej správanie navrhovateľa v škole bolo také, že ostatných spolužiakov slovné provokoval, vyrušoval na vyučovaní, stávalo sa, že sa pochytil so spolužiačkou I. J., čo v ich prípade bolo vzájomné z oboch strán. Uviedla, že si nepamätá, že by mal ešte s niekým iným navrhovateľ fyzické konflikty. Správanie navrhovateľa a odporcu v 1/ rade do incidentu v marci 2013 bolo neutrálne, nevšimla si, že by mali medzi sebou problémy. K incidentu v marci 2013 došlo tak, že asi počas nulte hodiny sedela so spolužiačkou E. na lavici, kedy si všimli, že sa navrhovateľ s odporcom v 1/ rade hádali. Navrhovateľ vyrýval voči odporcovi, čo konkrétne hovoril, si nepamätala, pričom nevidela, že by odporca dal navrhovateľovi facku alebo ho udrel. Dozvedela sa o tom, až keď sa o tom začalo hovoriť medzi spolužiakmi, kedy sa hovorilo, že odporca v 1/ rade dal facku navrhovateľovi. Potvrdila, že v ten deň sa hovorilo i o tom, že navrhovateľ predtým sotil a kopol odporcu 1/ do nohy, ona to však nevidela. Uviedla, že po incidente navrhovateľ nespadol na zem ani sa nič také nestalo, to by určite zaregistrovala.

Z výsluchu svedkyne maloletej Emy B., nar. XX.X.XXXX, ktorá mala v čase incidentu 12 rokov a v súčasnosti 15 rokov, súd zistil, že podľa nej navrhovateľ mal dobré výsledky v škole, ale mal zlé správanie. Dostával poznámky za to, že bol drzý k učiteľom, k niektorým spolužiakom sa správal dobre, k niektorým nie. Z niektorých spolužiakov si robil srandu, s tými, s ktorými mal problémy, to bývalo aj vzájomné, vzájomne sa provokovali. Navrhovateľ mal problémy so I. J., bolo to však vzájomné. Čo sa týka incidentu z marca 2013, uviedla, že sa to stalo ešte ráno pred vyučovaním, konkrétny čas si nepamätala, bolo to počas prestávky alebo nulte hodiny. Vtedy boli v triede asi piati, ona sa rozprávala so spolužiačkou K. N.. Navrhovateľ a odporca sa hádali, potom navrhovateľ kopol odporcu v 1/ rade a ten mu to vrátil tak, že mu dal facku. Jednalo sa o facku dlaňou, nie päťou smerom na tvár, na líce až smerom k uchu. Podľa nej to nebola silná facka, navrhovateľ vtedy nespadol ani ho to neodsotilo. Nespomínala si, či pred fackou navrhovateľ odporcu sotil rukami, nepamätala si, že by bol tento konflikt niekomu hlásený v ten deň, navrhovateľ sa tiež nesťažoval na ucho. Odporca v 1/ rade bol podľa svedkyne absolútne nekonfliktný, vzťahy so spolužiakmi mal dobré. Podľa svedkyne v ten deň kopnutie zo strany navrhovateľa voči odporcovi 1/ bolo len slabé, do strednej časti lýtky, nebolo to nič silné. Podľa nej facka zo strany odporcu 1/ bola primeraná reakcia na kopnutie.

Z výsluchu svedka maloletého Vladimíra C., nar. X.X.XXXX, ktorý mal v čase incidentu 12 rokov a v súčasnosti 15 rokov, súd zistil, že podľa neho navrhovateľ nemal pred incidentom narušené vzťahy s odporcom 1/ rade. S ostatnými spolužiakmi odporca 1/ nemal žiadne problémy, navrhovateľ ich mal, bol agresívnejší a robil niektorým spolužiakom zle. Mal sexuálne narážky na T. S., oplul I. J., hádal sa s veľa spolužiakmi. Svedok potvrdil, že v marci 2013 bol svedkom incidentu medzi navrhovateľom a odporcom 1/. K incidentu došlo asi o 7.45 hod. ráno pred prvou hodinou, podľa neho už bolo odzvonené. On vtedy videl, že keď odporca 1/ prišiel do triedy, navrhovateľ na neho začal kričať, že ho tam nikto nechce, nech odíde. Potom prišiel k odporcovi v 1/ rade, postrčil ho rukami do hrudníka a kopol ho do píšťaľy na nohe, odporca 1/ reagoval tak, že mu dal slabú facku, išlo o facku dlaňou, nie päťou smerom na ľavú časť tváre, je možné, že prstami zasiahol až ľavé ucho. Navrhovateľ ostal z toho prekvapený a už nedobiedzal. Po údere zo strany odporcu 1/, teda facke, navrhovateľa vôbec neodsotilo ani nespadol. Bola to slabá facka bez toho, že by sa odporca rozohnal. Potom bol klud, nepamätá si, že by tento konflikt navrhovateľ hlásil, následne sa svedok opravil, uviedol, že navrhovateľ to nahlásil, nevedel povedať, ktorému učiteľovi. Svedok potvrdil, že keď incident vyšetrovala triedna profesorka, ostatní všeobecne povedali, že navrhovateľ provokoval odporcu, nikto jej nehovoril, že by navrhovateľ kopol odporcu pred incidentom.

Z výsluchu svedka maloletého K., nar. XX.X.XXXX, ktorý mal v čase incidentu 11 rokov a v súčasnosti 14 rokov, súd zistil, že si nepamätá, aké mali vzťahy medzi sebou navrhovateľ a odporca 1/ pred incidentom. Odporca 1/ nemal žiadne problémy so spolužiakmi, navrhovateľ mal problémy so spolužiakmi, vyrušoval cez hodiny, problémy, ktoré mal so spolužiakmi, však neboli vážne. Stávalo sa, že so I. J. sa hádali alebo sa vzájomne urážali, nebolo to vážnejšieho charakteru. Svedok uviedol, že incident sa medzi navrhovateľom a odporcom 1/ stal pred zvončením, pred prvou prestávkou pred prvou hodinou, pred 7.45 hod. V triede ich vtedy bolo málo. Uviedol, že si pamätá, že odporca 1/ vtedy dal navrhovateľovi facku a ešte predtým ho navrhovateľ kopol a robil mu zle. Navrhovateľ vtedy niečo i hovoril odporcovi, nepamätá si, čo. Uviedol, že vie, že navrhovateľ odporcu aj chytal, ale nevie či ho aj sotil, určite ho však kopol. Facka zo strany odporcu 1/ bola dlaňou, nie päšťou, bola to slabšia facka, smerovala na líce smerom až k uchu. Navrhovateľ v dôsledku facky nespadol, nevie, či ho to odsotilo. Uviedol, že navrhovateľ v ten deň niektorému učiteľovi hovoril, že došlo k incidentu, nikomu sa však nesťažoval na bolesti. Uviedol, že si nepamätá na nič také, že by v ten deň ešte pred incidentom navrhovateľ vykrikoval cez okno na odporcu 1/. Svedok potvrdil, že nehovoril triednej učiteľke o tom, že pred incidentom navrhovateľ kopol odporcu v 1 / rade.

Podľa § 420 ods. 1,3 Občianskeho zákonníka v platnom znení, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

(3) Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 415 cit. zákona, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 418 ods. 2 cit. zákona, takisto nezodpovedá za škodu, kto ju spôsobil v nutnej obrane proti hroziacemu alebo trvajúcejmu útoku. O nutnú obranu nejde, ak bola zrejme neprimeraná povaha a nebezpečnosť útoku.

Podľa § 422 ods. 1,2,3 cit. zákona, maloletý alebo ten, kto je postihnutý duševnou poruchou, zodpovedá za škodu ním spôsobenú, ak je schopný ovládnuť svoje konanie a posúdiť jeho následky; spoločne a nerozdielne s ním zodpovedá, kto je povinný vykonávať nad ním dohľad. Ak ten, kto spôsobí škodu, pre maloletosť alebo pre duševnú poruchu nie je schopný ovládnuť svoje konanie alebo posúdiť jeho následky, zodpovedá za škodu ten, kto je povinný vykonávať nad ním dohľad.

(2) Kto je povinný vykonávať dohľad, zbaví sa zodpovednosti, ak preukáže, že náležitý dohľad nezanedbal.

(3) Ak vykonáva dohľad právnická osoba, jej pracovníci dohľadom poverení sami za škodu takto vzniknutú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 441 cit. zákona, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Podľa § 444 cit. zákona, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Po zhodnotení vyššie uvedeného skutkového stavu vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa je opodstatnený iba sčasti, a to v rozsahu jednej polovice vo vzťahu k obom odporcom v 1/ a 2/ rade. Podľa názoru súdu z výsledkov vykonaného dokazovania nesporne vyplýva, že v dôsledku konania odporcu v 1/ rade, ktorý pri konflikte s navrhovateľom 27.3.2013 dal navrhovateľovi facku, v dôsledku ktorej došlo k poškodeniu zdravia navrhovateľa, a to k perforácii bubienka ľavého ucha. Uvedené vyplýva nielen z doložených vyššie uvedených lekárskejších správ, ale i z výpovede navrhovateľa, matky navrhovateľa, ktorí potvrdili, že v dôsledku konania odporcu v 1/ rade začal navrhovateľ pociťovať problémy s uchom a bezprostredne v ten deň na lekárskom vyšetrení bolo zistené vyššie uvedené zdr. poškodenie, o čom matka navrhovateľa ihneď informovala i triednu učiteľku navrhovateľa. Vzhľadom k tomu, že v čase tohto konania odporcu v 1/ rade mal odporca 12 rokov, bolo potrebné v konaní posúdiť, a to v zmysle cit. ustanovenia § 422 Obč. zákonníka, či za uvedenú škodu na zdraví, ktorá vznikla v dôsledku konania odporcu v 1/ rade, nesie zodpovednosť maloletý odporca v 1/ rade s prihliadnutím na jeho rozumovú vyspelosť a potom v zmysle cit. ustanovenia zodpovedá za vzniknutú škodu spoločne a nerozdielne spolu s odporcom v 2/ rade, teda jeho zákonným zástupcom, alebo či výlučne zodpovedá len zákonný zástupca odporcu v 1/ rade, teda odporca v 2/ rade, alebo žiaden z nich. V tej súvislosti je potrebné uviesť, že podľa názoru súdu vzhľadom k tomu, že mal.

odporca v 1/ rade v čase uvedeného konania, v dôsledku ktorého vznikla škoda na zdraví navrhovateľa, nemal predtým žiadne problémy v správaní v škole, čo podľa názoru súdu svedčí o určitej rozumovej vyspelosti menovaného, pričom už v tom čase sa dlhšiu dobu venoval športovým bojovým umeniam, a to karate i džudo, a to dokonca v džude i na súťažnej úrovni, podľa názoru súdu bol rozumovo dostatočne vyspelý na to, aby bol schopný posúdiť následky svojho konania a súčasne svoje konanie ovládnuť. Podľa názoru súdu odporca v 1/ rade svojim konaním porušil prevenčnú povinnosť stanovenú v § 415 Občianskeho zákonníka, teda počínať si tak aby nedochádzalo ku škodám, v danom prípade na zdraví, pričom sa z jeho strany jednalo o vedomú nedbanlivosť s pohľadom zavinenia, čím je daná jeho zodpovednosť za škodu na zdraví navrhovateľa v zmysle cit. §-u 420 Občianskeho zákonníka v platnom znení. Podľa názoru súdu v danom prípade za uvedenú škodu na zdraví však zodpovedá i osoba, ktorá niesla zodpovednosť a vykonávala dohľad nad maloletým odporcom v 1/ rade, a to odporca v 2/ rade, a to z dôvodu, že odporca v 2/ rade sám opakovane v konaní tvrdil, že sa pred uvedeným incidentom rozprával so synom, ktorému povedal, že v prípade ak na neho navrhovateľ fyzicky zaútočí, tak mu môže dať facku. Keďže podľa názoru súdu v prípade takejto formy výchovného pôsobenia a odvracania útoku vedeného zo strany poškodeného subjektu, kedy druhý / brániaci sa / subjekt, v danom prípade odporca v 1/ rade, sám fyzicky zaútočí na poškodený subjekt, keďže jeho úder smeroval na inú časť tela a z hľadiska vážnosti prípadného poškodenia zdravia na dôležitejšiu časť tela - hlavu, kde je riziko vážnejšieho poškodenia zdravia veľmi vysoká, ide podľa názoru súdu o zjavne neprimeranú obranu, keďže v danom prípade zo strany navrhovateľa / útočiaceho subjektu/ išlo o slovné útoky a kopnutie do nohy. V tej súvislosti je potrebné uviesť, že takáto forma útoku - kopnutie do nohy sa už v minulosti predtým vyskytla medzi uvedenými, pričom sám odporca v 1/ rade uviedol, že v predchádzajúcich asi dvoch prípadoch navrhovateľovi povedal, aby to nerobil a navrhovateľ potom s tým prestal, preto súd i s prihliadnutím na uvedené konanie odporcu v 1/ rade v tomto prípade považoval za neprimeranú obranu. V tej súvislosti súd tiež poukazuje na to, že z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že vzťahy medzi menovanými pred incidentom boli nenarušené a dobré, pričom sa nepreukázali tvrdenia odporcu v 2/ rade, že by bol navrhovateľ pred týmto incidentom odporcovi v 1/ rade ubližoval, a že by ho fyzicky napádal. Preto podľa názoru súdu takéto konanie odporcu v 1/ rade, kedy fyzicky napadol navrhovateľa rukou do oblasti hlavy, ktoré konanie odporcu v 1/ rade nemožno v zmysle vyššie uvedeného vyhodnotiť ako nutnú obranu a ku ktorému konaniu dal vopred súhlas i zákonný zástupca maloletého odporcu v 1/ rade, čo odporca v 2/ rade opakovane potvrdil vo svojich vyjadreniach pred súdom, je potrebné vyhodnotiť tak, že i odporca v 2/ rade zodpovedá za vzniknutú škodu na zdraví navrhovateľa, keďže akékoľvek fyzické napadnutie, a to i facka do tváre môže spôsobiť poškodenie zdravia, čo sa potvrdilo i v tomto prípade. Preto súd zaviazal odporcu v 1/ rade nahradiť navrhovateľovi škodu spoločne a nerozdielne spolu s odporcom v 2/ rade.

Výška škody medzi účastníkmi v tomto konaní bola nesporná, v konaní ju nikto nenamietal a z titulu bolestného na základe vystaveného lekárskeho posudku predstavuje 241,50 eur v zmysle § 3,5 Zák.č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v spojení s Opatrením MZ SR z 4.4.2013 zverejneným pod č 6/2013 Z.z.. Súd však nezaviazal žalovaných odporcov v 1/ a 2/ rade k náhrade škody navrhovateľa na zdraví v celom rozsahu, ale len v rozsahu jednej polovice, a to z ďalej uvedených dôvodov. Súd nemohol prehliadnuť skutočnosť, že u maloletého navrhovateľa na rozdiel od odporcu v 1/ rade pretrvávali dlhšiu dobu, a to takmer od začiatku školského roka 2012/2013 problémy v jeho správaní v škole, čo nesporne vyplýva z vyššie doložených listinných dôkazov ako i z výsluchu svedkov, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ sa opakovane dopúšťal porušovania školského poriadku, a to neustálym vyrušovaním počas vyučovania, pričom opakovane vyvolával alebo sa podieľal na konfliktoch so spolužiakmi a dokonca i vo vzťahu k takým spolužiakom, ktorí boli vo vzťahu k nemu pasívni a ignorovali jeho provokatívne správanie. Podľa názoru súdu i v prípade tohto incidentu, ku ktorému došlo 27.3.2013 medzi navrhovateľom a odporcom v 1/ rade, došlo z podnetu navrhovateľa, čo nesporne vyplýva z vyššie uvedených výpovedí svedkov, a to K. C., K. N., E. B. a C. C., ktorí vo svojich svedeckých výpovediach potvrdili, že predtým ako odporca v 1/ rade dal navrhovateľovi facku, tento na neho slovné ale i fyzicky zaútočil, kedy ho sotil a kopol do nohy, na základe čoho podľa názoru súdu samotný poškodený navrhovateľ spoluzodpovedá za vzniknutú škodu na jeho zdraví, a to v rozsahu 50% i so svojimi rodičmi, ktorí boli informovaní o problematickom správaní navrhovateľa zo strany školy, napriek tomu nevyvodili dostatočné výchovné opatrenia, ktoré by zabránili v ďalšom opakovanom problematickom správaní navrhovateľa vo vzťahu ku spolužiakom, keďže opakovane navrhovateľ provokoval a fyzicky útočil (pľul, ťahal za vlasy) svojich spolužiakov. Spoluzodpovednosť navrhovateľa a jeho rodičov za vzniknutú škodu na zdraví vyplýva z cit. ustanovenia § 441 Obč. zákonníka. Preto súd podaný návrh v prevyšujúcej časti ako neopodstatnený zamietol.

Čo sa týka námietok odporcu v 2/ rade , že za vzniknutú škodu zodpovedá škola, keďže k incidentu došlo v škole, podľa názoru súdu z výsledkov vykonaného dokazovania / záznamu o úraze, výpovede triednej učiteľky, ktorá vykonávala šetrenie ohľadom úrazu, krátko po ňom, ale aj z výpovede vyššie uvedených svedkov/ v tejto veci vyplynulo, že k uvedenému poškodeniu zdravia navrhovateľa došlo dňa 27.3.2013 pred 7.45 hod., v škole, kde sa obaja účastníci konfliktu nachádzali, a to v priestoroch Gymnázia V.B. Nedožerského v Prievidzi. V zmysle vtedy platného školského poriadku a v zmysle listiny, ktorá stanovovala, že pedagogický dozor v uvedenej škole začína o 7.45 hod., podľa názoru súdu nie je možné v danom prípade vyvodiť zodpovednosť školy ako dohliadajúceho subjektu nad žiakmi, ktorí sa nachádzali v škole pred 7.45 hod., kedy je potom daná zodpovednosť rodičov za dohliadané deti, ktorí sú zodpovední v zmysle cit. ustanovenia § 422 ods. 1 Obč. zákonníka za konanie svojich detí, ktorí rodičia podľa názoru súdu majú výchovne pôsobiť tak na svoje deti, aby ich konanie nebolo spôsobilé privodiť vznik škody, s poukazom na stanovenú prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Obč. zákonníka. Preto súd s poukazom na uvedené rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a v prevyšujúcej časti návrh voči odporcom v 1/ a 2/ rade návrh zamietol z vyššie uvedených dôvodov.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ prostredníctvom zástupcu vyzval odporcu v 2/ rade na náhradu škody v liste z 4.10.2013, ktorý mu bol doručený 11.10.2013, na ktorý list nereagoval, súd navrhovateľovi v zmysle § 517 ods. 1 Obč. zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov priznal i žalovaný zákonný úrok z omeškania. Súdom priznané nároky uložil odporcom v 1/ a 2/ rade zaplatiť navrhovateľovi v lehote troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia s prihliadnutím na výšku priznaného nároku.

O trovách konania účastníkov rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. a účastníkovi, ktorý si uplatnil náhradu trov konania, t.j. navrhovateľovi, tieto nepriznal, keďže jeho úspech a neúspech v konaní bol rovnaký.

O náhrade trov štátu súd rozhodol v danej veci podľa § 148 ods. 1 O.s.p. a k ich náhrade v rozsahu jednej polovice, teda podľa výsledku konania zaviazal iba odporcu v 2/ rade, keďže u navrhovateľa i u odporcu v 1/ rade sú splnené podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov. Trovy štátu vznikli z titulu vyplateného svedočnému vo výške 19,20 eur svedkyni C., z čoho jednu polovicu, teda sumu vo výške 9,60 eur je povinný nahradiť štátu odporca v 2/ rade, keďže podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov súd u neho nezistil a navrhovateľ bol vo vzťahu k nemu úspešný v rozsahu jednej polovice.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.